

BOLDOG VAGY?

A Biblia több ízben beszél a boldogságról, sőt, egy helyen Istent „Boldog Istennek” nevezi. A leghatalmasabb boldogságnak Dávid a megigazultságot nevezi a 32-es zsoltárban, melyet én az eredeti IMIT fordításban fogok idézni.

Boldog akinek meg van bocsátva a bűntette, eltakarva a vétke.

Boldog az ember, akinek nem számít be az Örökkévaló bűnt, és lelkében nincsen csalárdság.

Dávid király átélte a bűnbocsánat örömét, és azt hogy Isten miként nevezi igaz embernek. Olyan szellemi kijelentéseket osztott meg, melyek e mostani kor szorongó Egyházának kifejezetten aktuálisak.

Egy kissé mélyebbre ástam magam igeolvasás közben, mivel felkeltette a figyelmemet a „csalárd” kifejezés. A következő jelentései vannak: csaló, simlis, hazug, megtévesztő, titkolózó, csalóka, hamis, fonák, alattomos, sumák, gerinctelen, álszent, rókatermészetű, olyan ember, aki mindig kész a csalásra, aki mindig mindent megmagyaráz...

Vagyis az emberi léleknek van egy olyan ösztönös, spontán tulajdonsága, hogy kész minden vétket kimagyarázni, megmagyarázni, hogy fölmenthesse magát. A lelkiismeret tulajdonképpen ezen az úton haladva sorvad el. Meggyőződésem, hogy a csalárd lélek minden pszichés, mentális betegség táptalaja.

Midőn hallgattam, sorvadoztak csontjaim, kiáltásomban egész nap, mert nappal, és éjjel rám nehezedett kezed, átváltozott üdeségem nyári szárazsággá.

Ma az Egyház egyszerre hallgat, és kiáltozik. Hogyan lehetséges ez? Úgy hogy az emberi természetet, tökéletesen figyelmen kívül hagyja, mintha az jóformán nem is létezne. Az értelem nem újul meg, a lélek pedig nem tapasztalja meg azt az örömet, amiben az Úr akarja részesíteni. A lélek folyamatosan megmagyarázza a vétket, ergo, pont olyan csalárd marad, amilyen világi korszakában volt.

A kegyelem bár ingyen van, mégis, az átvételének létezik egy olyan szellemi protokollja, amit Isten soha nem fog megmásítani, még a mi kedvünkért se. Ez a szellemi protokoll pedig az emberi gerincességéről szól. Igen; a bizalomról, az alázatáról, és a gerincességéről. Miközben megbízható az Ige; igen, a szeretet MINDEN bűntettet eltakar. (Pld 10:12)

Vétkemet tudattam Veled, bűnömet nem takartam el; mondtam: megvallom bűntetteimet az Örökkévalónak! És Te megbocsátottad vétkemnek bűnét. Ezért, Hozzád imádkozzék minden jámbor (megigazult, kegyelmet nyert szent) amikor még megtalálhat Téged.

Mikor áradt a kegyelem Dávidra? Amikor az Úrra bízta a lelkét. Isten megbízható.

A továbbiakban pedig úgy olvashatjuk, „Ezért” (mivel Isten valamennyi vétkünket elengedte) Ő hozzá imádkozzon minden jámbor, vagyis valamennyi megigazult, kegyelmet nyert szent. Az, igazság, hogy bár Isten nekünk adta a megigazultság ajándékát, mégsem érzünk szabadságot arra, hogy Isten arcát keressük..

Sajnálatos igazság, hogy az ember eljuthat arra a pontra, amikor már nem képes Isten arca felé fordulni, mert a lelkét leblokkolják azok az érzelmi, szellemi terhek, bűnök, amelyeket lehet soha nem fogalmazott meg. Ezeknek a blokkoknak a feloldása verbálisan történik. Tehát, az ember beszédén keresztül. Ha nem kezdünk valamilyen úton-módon kommunikálni Isten felé, stagnálni fogunk. El kell kezdenünk konkrétumokat megfogalmazni, és segítséget kérni Istentől.

Hadd oktassalak és igazítsalak az útra, hadd tanácsoljalak, rajtad a szemem.

Az Úr a Rabbink akar lenni, s hogy mit is akar nekünk tanítani? Hogy milyen szabadságban, megigazultan, boldogan élni, úgy hogy végre nincs bennünk szorongás, fenyegetéstől való félelem. Tudunk e, a Mester lábainál ülve oktatást, tanácsot, kiigazítást átvenni?

Ha nem, honnét fogjuk tudni melyik úton, kell járnunk?

Értsük meg, Krisztus a Rabbink akar lenni.

Ne legyetek olyanok, mint a ló, vagy mint az öszvér, értelem nélkül; kantár, zabla kell neki, különben nem közelít hozzád. Sok fájdalom éri a gonoszt, de aki bízik az Úrban, azt Ő szeretettel veszi körül.

Az igazat megvallva, ma az Egyházban rendkívül kevés olyan emberrel találkoztam, akiben megértés van, és közel van az Úrhoz. Sokkal inkább látom azt hogy megértés hiányában az emberek benső része annyira csalárd, hogy egyszerűen nem akar közel kerülni az Úrhoz.

A megigazultság jogi pozíció, melyet senki nem vehet el tőlünk. Ezzel kapcsolatban is kell, hogy bizonyosság legyen bennünk, akárcsak az üdvösség kapcsán. Ez a pozíció a fundamentum, melyen állva közeledhetünk az élő Istenhez. Ezen a fundamentumon sem körülményeink, sem vétkeink, sem lelki gyötrelmeink nem változtatnak. Egyes egyedül a tudatlanságunk tarthat távol Istentől, és a félelem, ha retorzióktól tartunk.

Nem egyéb történik, mint hogy önmagunkat zárjuk ki a jóból, miközben Isten a népét vígasságra teremtette!

Vigadjatok ti igazak, ujjongjatok MIND ti egyenes szívűek!

Tergulicza Eszter